

at Cold Aston and Alfreton, one of the 4 parishes deserved by the Canons of Beauchief. Sir Thomas Chaworth, amongst his many other grants, gave permission to the Canons, to dig for coal in certain of his lands "for the maintenance of one priest, to celebrate divine service daily in the abbey of Beauchief, for the health of his own soul, as also for the soul of Joane, his wife, and their ancestors".

On page 53: "Roger de Alfreton, who gave to the abbey 9 oxgangs and half of the land at Wymeswold, *for whom a Mass was to be said for ever*; Thomas Foljambe, for whom a full service was to be said with great commendation, *and a Mass be celebrated for ever* at the altar of St. John the Baptist".

On page 56: "Sir Gerard Furnivall (who died in Jerusalem) gave 20 shillings rent from his mill at Sheffield, *to sustain the sanctuary lamp*".

At the time of the Dissolution (1536), when, to quote the writer "nobles and court favourites received a generous share in the plunder of the monasteries", Beauchief Abbey was demolished and its stones furnished afterwards *a quarry* (!) for Beauchief Hall and various buildings in the district...

Nearly 300 bungalows and villa residences have lately been erected on the abbey grounds. Five of the old fishponds still remain, three close to the abbey and two near Beauchief Hall, some still fairly well stocked with trout.

The booklet (70 pages) is illustrated with 12 beautiful illustrations, two of whom were taken from Dr. Samuel Pegge's Historical Account of Beauchief Abbey, published in 1801, an extremely rare book.

O'FL.

...

Regesta pontificum Romanorum. — Germania pontificia. — Vol. II pars II Helvetia pontificia. Auctore Alberto Brackmann. — Weidmannsche Buchhandlung, Berlin, 1927. — Ladenpreis: geheftet Mk. 36.

De uitgave der pauselijke regesten, in opdracht van de "Königliche Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen" onder leiding van P. Kehr in 1906 aangevangen, omvatte reeds zes deelen der "Italia pontificia" en twee deelen der "Germania pontificia", toen in 1914 de wereldoorlog uitbrak, die aan de wetenschappelijke reizen steeds grooter moeilijkheden in den weg legde, en de stille sfeer verontrustte, waarbinnen alleen de diplomatische onderzoeken het beste gedijen kunnen.

Eerst na den oorlog kon het onderbroken werk weer worden opgenomen : sinds 1923 verschenen vier deelen, waarvan twee het Italiaansche, twee andere het Duitsche kerkelijk gebied bestrijken. Het laatst kwam het boven genoemde deel van de pers ; het is het vierde der "Germania pontificia", en het tweede der "Pontificia Maguntinensis". Het geeft de regesten der pauselijke oorkonden (1298), die Zwitserland betreffen, en strekt zich dus uit over het Zwitschersche deel van het bisdom Constanx, over het diocees Chur, dat van Sitten, van Genf, van Lausanne en van Basel.

Albert Brackmann had reeds in 1904, in gezelschap van Paul Kehr de Zwitschersche archieven doorzocht, en dat werk in 1912 en 1925 voortgezet. Hij kon 100 regesten meer brengen dan Jaffé-Wattenbach, en 27 oorkonden als valsch aanwijzen.

Bij de behandeling van bisdom, kerk of klooster worden, ter inleiding, eerst de bronnen en literatuur aangegeven ; dan volgt een korte geschiedenis der inrichting, welke echter zin voor zin verantwoord is ; de inleiding sluit met een mededeeling aangaande archief of bibliotheek en de te gebruiken afkortingen (siglen).

Op die inleiding volgen de regesten in chronologische orde, met een verwijzing naar de vindplaatsen der oorkonden. Een kruisje maakt den raadpleger opmerkzaam, dat de oorkonde niet betrouwbaar is. Zoo noodig, volgen verwijzingen naar de diplomatische studiën, waarvan de betreffende oorkonde het voorwerp is, of brengt de uitgever zijn eigen kritische bemerkingen.

Het werk mag als model gelden, ook wat technische uitvoering betreft, voor al degenen, die met het plan rondgaan, een regestenlijst van kerk of klooster in het licht te geven. De beoefenaar der Prämonstratenser geschiedenis neemt dankbaar nota van wat de uitgever brengt aangaande de Zwitschersche Norbertijner-kloosters: *St. Luzi bei Chur, Churwalden, Humilimont, Lac de Joux, Fontaine-André en Bellelay*.

Abdij van Berne.

H. HEIJMAN

Lud. Rousseau, O. P., *De ecclesiastico officio Patrum Praedicatorum secundum ordinationem venerabilis Magistri Humberti de Romanis*. Romae, 1927.

Tractatus ille praeclarus, quem nuperrime scripsit eximius liturgista, R. L. Rousseau, de cultus divini celebratione in ordine S. Dominici, omni cum certitudine evicit liturgiam dominicanam concinnatam esse tum essentialibus ritibus gregorianis, utpote a Romano more depromptis, tum paucis et accessoriis elementis, alienis